

Popiežiaus laiškas Prelatui Alvaro del Portillo paskelbimo palaimintuoju proga

Popiežiaus Pranciškaus
sveikinimo laiškas Opus Dei
prelatui vysk. Ksaverui
Ečevarijai, paskelbtas šių metų
rugsėjo 27 d. Madride vykusios
Alvaro del Portillo paskelbimo
palaimintuoju ceremonijos
metu.

2014-10-01

Mons. Ksaverui Ečevarijai, Opus Dei
prelatui

Brangusis broli,

Dievo tarnu, šv. Josemaríos Escrivós
ištikimo bendradarbio ir pirmojo
įpėdinio Opus Dei priešakyje, Alvaro
del Portillo beatifikacija yra didelio
džiaugsmo akimirka visiems šios
prelatūros tikintiesiems, taip pat ir
Tau, ilgamečiam jo meilės Dievui ir
kitiems, ištikimybės Bažnyčiai ir savo
pašaukimui liudininkui. Aš taip pat
norėčiau dalyvauti Jūsų džiaugsme ir
dėkoti Dievui, kuris puošia Bažnyčios
veidą jos vaikų šventumu.

Beatifikacijos ceremonija vyks
Madrیده, mieste kuriame Alvaras del
Portillo gimė ir praleido savo
vaikystę ir jaunystę, paprasto šeimos
gyvenimo, draugystės ir tarnavimo
kitiems dienas, kai lankydavosi
neturtingųjų kvartaluose, kad padėtų
vargdiniams teikdamas žmogišką ir
krikščionišką ugdymą. Madrیده

įvyko ir tai, kas galutiniai nulėmė jo gyvenimo kelią – susitikimas su šv. Josemaría Escrivá, iš kurio jis išmoko kasdien vis labiau pamilti Kristų. Taip, pamilti KIRSTŲ. Tai ir yra šventumo kelias, kuriuo turėtų eiti kiekvienas krikščionis – leistis būti Viešpaties mylimam, atverti širdį Jo meilei ir leisti Jam vadovauti mūsų gyvenimui.

Man patinka prisiminti trumpą pamaldumo frazę, kurią Dievo tarnas dažnai kartodavo, ypač švenčių ir asmeninių sukakčių proga: „Ačiū, atsiprašau, padėk man labiau!“ Šie žodžiai byloja apie jo vidinį gyvenimą ir bendravimą su Viešpačiu ir gali mums taip pat padėti, būti nauja paskata mūsų krikščioniškam gyvenimui.

Pirmiausia, *Ačiū*. Tai greita ir spontaniška sielos reakcija Dievo gerumo akivaizdoje. Negali būti kitaip. Dievas visada yra priešaky.

Kad ir kaip mes besistengtume, Jo meilė visada pirmauja. Jis pirmas mus paliečia, paglosto. Alvaras del Portillo žinojo, kad Dievas jam suteikė daug dovanų ir dėkojo Dievui už jo tėvišką meilę. Tačiau to jam neužteko – Viešpaties meilės pripažinimas pažadino jo širdyje troškimą eiti Jo pėdomis su vis didesniu atsidavimu ir dosnumu ir gyventi nuolankiai tarnaujant kitiems. Alvaro del Portillo ypač pasižymėjo meile Bažnyčiai, Kristaus sužadėtinei, kuriai jis tarnavo visiškai nesuinteresuotai, vengdamas nesantaikos, visus priimdamas ir kituose įžvelgdamas tai, kas gera ir vienija. Niekada nesiskundė ir nekritikavo net sunkiausiomis akimirkomis, bet, kaip buvo išmokęs iš šv. Josemaríos, visada atsiliepė malda, atleidimu, supratingumu, nuoširdžia meile.

Atsiprašau. Dievo tarnas dažnai pripažindavo esantis tuščiomis

rankomis prieš Dievą, nepajėgiantis
atsidėkoti už tiek dosnumo. Tačiau jo
žmogiško menkumo pripažinimas
nebuvo nevilties padarinys, o
pasitikėjimo pilnas atsidavimas
Dievui, kuris yra Tėvas. Tai yra
atsivėrimas Jo gailestingumui, Jo
meilei, galinčiai perkeisti mūsų
gyvenimą. Ši meilė nežemina,
nežlugdo žmogaus kaltės prarajoje,
tačiau apkabina, pakelia mus
bejėgiškai parpuolusius, padaro
mūsų žingsnius ryžtingesnius ir
džiaugsmingesnius. Dievo tarnas
žinojo, kad mums labai reikia
dieviškojo gailestingumo ir išeikvojo
daug energijos ragindamas žmones
eiti išpažinties, džiaugsmo
sakramento. Kaip svarbu pajusti
Dievo meilės švelnumą ir atrasti, kad
vis dar yra laiko mylėti.

Padėk man labiau. Taip, Dievas mūsų
niekada neapleidžia, Jis visada yra
šalia, eina kartu su mumis ir kasdien
iš mūsų tikisi naujos meilės. Mums

netrūks Jo malonės ir, Jo padedami, galime skelbti Jo vardą visame pasaulyje. Naujojo palaimintojo širdis liepsnojo troškimu nešti Gerąją Naujieną į visas širdis. Todėl skatinamas meilės Dievui ir broliams, nepaisydamas sunkumų, apkelioavo daugelį šalių įkvėpdamas evangelizacijos projektus. Kas giliai paniręs į Dievą, tas moka būti labai artimas žmonėms. Pirmoji sąlyga, norint žmonėms skelbti Kristų, yra juos mylėti, nes Kristus juos myli pirmiau. Būtina išeiti iš savo savanaudiškumo bei patogumo ir eiti susitikti su savo broliais. Ten mūsų laukia Viešpats. Mes negalime tikėjimo pasilaikyti sau, tai yra mums suteikta dovana, kad mes savo ruožtu dovanotume ir dalintumės ja su kitais.

Ačiū, atsiprašau, padėk man! Šie žodžiai išreiškia pastangas visą gyvenimą susieti su Dievu. Tai žodžiai žmogaus, kuris buvo

didžiausios Meilės paliestas ir pilnai gyvena remdamasis ta meile. To, kuris, nors ir jausdamas savo silpnumą ir žmogišką ribotumą, pasitiki Viešpaties gailestingumu ir trokšta, kad jį taip pat patirtų visi žmonės, jo broliai.

Brangusis broli, palaimintasis Alvaras del Portillo siunčia mums aiškią žinią – skatina mus pasitikėti Dievu, nes Jis yra mūsų brolis, niekada nepavedantis ir visada šalia esantis draugas. Jis ragina nebijoti kentėti, eiti prieš srovę skelbiant Evangeliją. Moko, kad gyvenimo paprastume ir kasdienybėje galime rasti užtikrintą kelią į šventumą.

Labai prašau visų prelatūros tikinčiųjų, kunigų ir pasauliečių, taip pat visų, dalyvaujančių jos veikloje, melstis už mane. Teikiu jums Apaštališkąjį palaiminimą.

Tegu Jėzus jus laimina, tegul Šventoji Mergelė jus saugo.

Su broliška meile

Pranciškus

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lt-lt/article/popieziaus-
laiskas-prelatui-alvaro-del-portiljo-
paskelbimo-palaimintuoju-proga/](https://dev.opusdei.org/lt-lt/article/popieziaus-laiskas-prelatui-alvaro-del-portiljo-paskelbimo-palaimintuoju-proga/)
(2025-08-05)